

f.eks. kan være tilfældet, hvis den indsatte ønsker udgang til en optræden eller lignende, hvorved den pågældende i særlig grad kommer i offentlighedens søgelys. Der vil derfor ikke kunne gives særskilt udgang med henblik på deltagelse i et projekt som det omtalte kalenderprojekt.

Som det fremgår ovenfor, har kriminalforsorgen kun i et enkelt tilfælde haft kendskab til en indsats deltagelse i kalenderprojektet. I dette tilfælde er der givet tilladelse til, at en indsat er blevet fotograferet i besøgslokalet i det arresthus, hvor den pågældende opholdt sig.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at det pågældende arresthus har meddelt tilladelsen i medfør af Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgens cirkulære af 13. september 1978 om offentlighedens adgang til kriminalforsorgens anstalter og arresthuse, hvoraf det fremgår, at institutionens leder kan tillade interview med og fotografering af indsatte.

Institutionens leder skal i den sammenhæng afveje forskellige kriterier overfor hinanden. På den ene side skal der ikke foretages større indgreb i den indsatte almindelige borgerlige rettigheder, herunder ytringsfriheden, end dem, der følger af lovgivningen og af fuldbyrdelsen af dommen. På den anden side skal hensynet til den almindelige retsfølelse i samfundet og hos ofrene for kriminaliteten inddrages i vurderingsgrundlaget.

I den konkrete sag blev afgørelsen i arresthuset truffet på et mangelfuldt grundlag. Således var karakteren af projektet og omstændighederne omkring projektet ikke tilstrækkeligt oplyst til, at man kunne vurdere hensynet til retsfølelsen og ofrene. Arrestinspektøren har oplyst, at der, såfremt sagen havde været bedre oplyst, ikke ville være blevet givet tilladelse til fotografering i arresthuset.

Justitsministeriet er enig med arrestinspektøren i denne vurdering.

Ad spm. nr. S 238

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Inge Dahl-Sørensen stillet

spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 1051, lød således:

Til justitsministeren (25/10 99) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Finder ministeren, at kriminalforsorgens tilladelse til, at groft kriminelle indsatte, der ikke er prøveløsladt, bliver fotograferet i mere eller mindre afklædt tilstand til en kalender, er i god overensstemmelse med det hensyn, man skylder ofrene for grov kriminalitet og deres pårørende, specielt når det drejer sig om drab og grov vold?«

Supplerende svar (2/12 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 237.

Spm. nr. S 508

Til indenrigsministeren (16/11 99) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Kan det virkelig være rigtig, som hævdet af medierne, at danske udlændingemyndigheder ikke betragter Polen som et sikkert første asyl-land for flygtninge (asylsøgere), så Danmark tager imod og påbegynder asylprocedure for personer fra tredjelande, som kommer direkte hertil fra Polen?«

Begrundelse

Ifølge medierne, bl.a. Radioavisen, betragter Danmark ikke Polen som et sikkert asylland for borgere fra tredjelande, som kommer hertil efter gennemrejse eller kortere ophold i Polen. Holdningen forekommer helt usandsynlig og urealistisk, idet Polen har tiltrådt de samme konventioner som Danmark, er medlem af Europarådet og NATO og formentlig i løbet af få år bliver optaget i EU.